

sker, der skal handle. Derfor er det helt oplagt, at der vil være tale om en indskrænkning af butikssarealet også i de kommende år.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

For det første skal jeg sige til hr. Arne Melchior, at naturligvis er det anerkendelsesværdigt, at man ikke bøjer sig for forslag fra traditionelle vælgergrupper eller pressionsgrupper, blot fordi det er disse grupper, der foreslår et eller andet. Men det udelukker jo ikke, at man lytter til dem og hører, om de har nogle fornuftige argumenter. Og det føler jeg bestemt ikke at flertallet i dette Folketing og i Erhvervsudvalget har gjort. For de saglige indsigelser, der er kommet netop fra specialfødevarerbutikker og andre dagligvarebutikker, er slet ikke blevet behandlet seriøst, de er ikke blevet taget alvorligt, man har skøjtet hen over det, og det ligger jo i den kendsgerning, at man ikke har en målsætning for den danske butikstruktur som udgangspunkt for at foreslå dette lovforslag.

Hvis man havde sagt fra politisk hold: Vi vil have en bestemt målsætning for, hvordan vi gerne vil påvirke butikstrukturen. Vil vi f.eks. have storcentre, lavprisvarerhuse til at dække det meste? Vil vi have en kraftig udvidelse med døgnkiosker uden faglig betjening? Eller ønsker vi at styrke den del af vores detailvarehandel, som består af faglært personale, af ejere med en faglig stolthed, som ønsker at give god service og kvalitet? Hvad er det, vi ønsker?

Hvis man havde taget den overvejelse og på den baggrund lavet en lukkelov, så kunne jeg have anerkendt det, men det har man ikke. Man har rent ideologisk ønsket at udvide åbnings-tiderne, uanset konsekvenserne, og dermed har man overhørt de indvendinger og argumenter, der er kommet fra f.eks. slagtere, ostehandlere og fiskebutikker.

Jeg skal også sige, at det er tvungen arbejdstid i butikscentrene, der bliver lagt op til. Hvis hr. Arne Melchior havde været i Erhvervsudvalget i går, ville han have set et bilag fra f.eks. Dansk Ostehandler Forening, som lægger op til, at man i centrene kan blive tvunget til via de vedtægter, som de største aktionærer – det vil typisk være lavprisvarerhuset – fastlægger, at holde åbent, ud over hvad man selv ønsker. Hvis hr. Arne Melchior gerne vil være med til at rette den situation op, så kan han jo stemme for SF's ændringsforslag om, at det bestemmer de enkelte butiksindehavere selv.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det var hr. Melchior, der var oppe at sige, at man ikke sådan bare skal lytte til den ene eller den anden gruppe, der kommer. Det er muligt, men her er der ikke tale om den ene eller den anden gruppe. Her er der tale om den ene og den anden gruppe og den tredje gruppe og den fjerde gruppe og den femte gruppe. Alle inden for branchen, som har ytret sig, har undsagt den lov, vi sidder og behandler i øjeblikket. Hele branchen, ansatte såvel som ejere, siger nej. Så skal man altså være utrolig glad for sin egen overbevisning, når man alligevel gør, som man synes, og når man på den måde – med den forvirring, der breder sig i den her sag – gennemfører den mig bekendt største ændring af lukkeloven nogen sinde.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Når man som ordfører har fulgt den her sag gennem snart ti år, er der ikke meget nyt, man kan høre, men alligevel kan jeg ikke lade være med at blande mig. Hr. Hovmand og Venstre siger, at det er godt, der nu kommer en afstemning. Og så vil man undlade at stemme for det! Det synes jeg er flot!

Man kan også tænke lidt tilbage for Venstres vedkommende. Der var et valg for en 5-6 år siden, hvor kassedamerne var det helt store emne. Man ville gøre meget for kassedamerne, men det vil man ikke mere. Nu får de i hvert fald nogle meget ubekvemme arbejdstider, så det er glemt alt det dér. Siden det valg har man ikke talt mere om kassedamerne. Når hr. Melchior nu siger »hæderlige partier«, føler jeg mig lidt ramt, for jeg var en af dem, der sammen med Socialdemokraterne sagde til HK og deres arbejdsgivere: Hvis I kommer med et forslag – efter vi har diskuteret det i ti år – som I kan skabe enighed om, så vil vi godt bakke op om det.

Så kan man sige, skal organisationerne bestemme eller hvad? De skal i hvert fald have indflydelse. Og hvad er der så sket? De kom her til Folketinget, fik en ting igennem, og så, fordi CD vel skulle overleve, eller hvad ved jeg, skal der altså laves noget andet, og det går ud over i titusindvis af kassedamer og andre i butikbranchen. Det synes jeg er flot! Jeg kan godt forstå, at de kassedamer i Kalundborg, jeg har talt med, er sure på Folketinget og ikke føler, de kan lave en aftale med dem derinde. Jeg må give dem ret. Det kan de tilsyneladende ikke.